Наш Поступ

NASH POSTUP--OUR PROGRESS

Просвітно-економічна Часопись для Українського Народа в Альберті.

ЧИСЛО 10. РІК I. | ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, ВІВТОРОК, 3-го ЦВІТНЯ, 1923. | EDMONTON, ALBERTA, TUESDAY, APRIL 3rd, 1923. | VOL. I, No. 10.

Рільничо Рада Довготого Кредиту для Фармерів

[illegible]

АЛЬБЕРТІЙСЬКЕ ВУГЛЯ НА ОНТЕРІЙСЬКИЙ РИНОК

Щоби здобути для альбертійського вугля ринок на сході, альбертійське правительство відкрило нашую виславши до Онтерії кілька вагонів вугля щоб Онтерія спробувала се вугля, після чого обі правительства то є Альберти і Онтерії будуть робити старання [illegible] у домініяльного правительства [illegible].

ОКОЛО ДЕСЯТЬ МІЛІОНІВ З ГОРІВКИ

Від липня 1-го, 1916, по грудень 31-ший, 1922, провінціяльні склади лікерів продали того добру [illegible] на суму шість міліонів шістьсот сім тисяч і шістьдесять шість долярів, а чого чистого доходу до провінціяльної каси вплинуло два міліони шістьсот [illegible] долярів. [illegible] (ці [illegible]) заробляють на продажи двайцять процент, то сума буде виносити близько десять міліонів долярів.

Коли би до сеї суми ще додати ті пропиті гроші, що населення Альберти пропило на самогоні, то [illegible] що вся сума виносила би около двайцять міліонів долярів.

Гарна сума!!! Ми сумніваємось, чи на просвітні ціли народ хоч половину тих грошей за той час?!

ЛЕНІН ЗНОВ ВМИРАЄ...

Лондон, 30 марта.—[illegible]

ЛІЩИНИЧНА РАДА ЗАПЕВНЕНА ДЛЯ АЛЬБЕРТИ І САСКАЧЕВАНУ

[illegible] Рада, яка [illegible] 15. Серпня сего року.

Франція Забирає Виноградні Поля

[illegible]

[illegible] в Руркраїні

[illegible]

Франція [illegible] німецьку [illegible] з грошми

[illegible]

Росія [illegible] Рурській [illegible]

ГАМБУРГ, 31. марта. — [illegible]

ФРАНЦІЯ ЛАТАЄ СВОЇ ВОЄННІ КОРАБЛІ

Що Франція [illegible] [illegible] міліонів франків.

І ТУРКАМ ВЖЕ ДОСИТЬ ЖІНКИ

[illegible]

Всім Нашим Передплатникам, Прихильникам і взагалі Всьому Українському Народови, желаємо Веселих Свят ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Редакція „Нашого Поступу".

ЛЬВІВСЬКІ УКРАЇНЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРИЛУЧЕНЯ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ДО ПОЛЬЩІ

ВАРШАВА, 21. марта.—У Львові відбулася ряд масових демонстрацій в протесті проти рішення міжсоюзницької ради амбасадорів в Парижі, яка віддала Східну Галичину Польщі.

Польській власть [illegible] серед Українців масові арештування.

Демонстраціями проводить український посол Луцкевич з Волині, якого виключено на протяг місяця від засідань варшавського сойму за те, що віддав в соймі протест проти прилучення Східної Галичини до Польщі.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ПРИЛУЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ В ВАРШАВСЬКІМ СОЙМІ

ВАРШАВА, 23. марта.—В польськім соймі прийшло на вчерашнім засіданню до бурливого скандалу з приводу прилучення Східної Галичини і Волини до Польщі, коли українські і білоруські посли запротестували проти такого прилучення обох країв.

Українського посла Луцкевича з Волині виключено від соймових засідань на протяг цілого місяця.

Скандальна сцена в варшавськім соймі зробила дуже лихе вражіння на дипльоматичних представників заграничних держав, які були присутними на соймових засіданю.

З дебат проводжених над справою прилучення згаданих країв показалося, що рада амбасадорів в Парижі постановила Польщі уступити після яких Польща є обовязана приняти точку про забезпечення прав для національних меншостей в обох прилучених краях.

ПРАВИТЕЛЬСТВО ПЕТРУШЕВИЧА ВНЕСЛО ПРОТЕСТ

Париж, 21 марта.—Українське Галицке Правительство внесло протест проти рішення союзної Конференції Амбасадорів з дня 14 марта с. р., яким затвердили російсько-польську границю, „віддаючи" тим Польщі українську Галичину.

КАНАДУ ОПУСТИЛО СОТКИ ТИСЯЧ НАРОДА

Що Канада не відчуває сеї зими тільки клопоту з безробітними, як минувшого року, то лише завдяки тому, що Канаду опустило сеї зими сотки тисяч народа забравшогося до Злучених Держав,—сказав минувшого четверга на мітінгу безробітних в Монтреалі п. Вудсворт, робітничий посол до домініяльного парляменту з Середного Вінніпегу.

Плян Віч в Альберті в справі Позички Національної Оборони

Віча уладжують місцеві комітети. Головним бесідником буде представник Галицкого Уряду Др. Осип Назарук.

Чіпмен. — Понеділок 9-го Цвітня, о год. 2-ій по полудни.
Едмонтон. — Вівторок, 10 Цвітня, в Укр. Гр. Католицькім Народнім Домі вечером.
Іннісфрі. — Середа 11-го Цвітня, о 7-мій год. вечером.
Вермілион. — Четвер 12-го Цвітня, о 2-гій год. по пол.
Пегвіс. — Пятниця 13-го Цвітня, в Народнім Домі вечером.
Нордерн Велей. — Субота 14-го Цвітня, вечером.
Мирнам. — Неділя 15-го Цвітня, о 2-гій год. по пол.
Мусідора. — Понеділок 16-го Цвітня, вечером.
Плейн Лейк. — Вівторок 17-го Цвітня, вечером.
Бузиленд. — Середа 18-го Цвітня, в Нар. Домі, коло Глусіїв вечером.

Близші інформації в справі Віч вишле на днях в згадані місцевости Комітет Помочи Рідному Краєви в Едмонтоні до місцевих комітетів.

Адрес Секретаря Комітету П. Р. К.

H. MICHALYSHYN, 10667 97 ST. EDMONTON, ALTA.

Адрес представництва Г. Р.:

REPRESENTATIVE OF WESTERN UKRAINE (Galicia)
317 MANITOBA AVE., WINNIPEG, MAN.

КОЛЬВІНА ЗАСУДЖЕНО НА ПОВІШЕННЄ

СТЕТЛЕР, Альта., 20 марта. — Фред Кольвін, проти якого відбувалося тут слідство о замордуванню Івана Коленка, зістав узнаний винним убійства і його засуджено на кару смерти через повішенне в Форт Саскачевані 28 червня с.р.

Що дієся в Провінціяльнім Парляменті

Минувшого тижня в парляменті найбільше часу присвячено будженови на біжучий 1923 рік.

Провінціяльний недобір за минувший рік виносить около два міліони долярів і сей недобір премієр Грінфілд, який є рівночасно міністром скарбу, приписує в повній мірі злим часом.

Опозиція, з другої сторони, [illegible] [illegible] що фармерське правительство за час свого керовництва провінцією оказалося лихим господарем, та твердить, що провінціяльні недобори будуть і дальше зростати.

Крім умов які обурили провінцію попередники роками, дуже правительство ще побільшити таксу на житних [illegible], слот [illegible] нах і мінералах, з чого сподієсь стягати рівно около [illegible] долярів.

Щоби зменшити недобір, правительство хоче [illegible] в Канадійсь [illegible] і [illegible] [illegible] в провінції, а також [illegible] тих на війні жовнірів.

(Незавизидлеб [illegible] правительство зачало вже [illegible] від себе і перестало платити [illegible] собі, то є, міністрам і послам, много які з них перед виборами самі критикували, що посольські платні за високі, а коли самі перейшли на ту платню, то на дуже то розбігаються [illegible] собі до кишених. Бо коли б заплатити послам і міністрам платню з двох тисяч за сесію на 15 сот, то з провінціяльній касі лишалосьби не менше 30 тисяч річно.)

Справа над питанням, чи правительство має піддати під голосуванне виборців знову Лікер Акту, йде дуже пиняво і хоч петицію в справі піддання сего питання під референдум вже прийнято, то правительство ще більше в тій справі не рішало нічого, хиба що може приступить до тої справи по приняттю буджету.

Не менше інтересним було в провінціяльнім парляменті питання заложення провінціяльного банку. За яким то заложенням висказувались ліберальні посли, опираючися на тім, що фармерська конвенція в Кальґарах ухвалила резолюцію, якою домагалося того банку, одначе правительственні (фармерські) посли більшостию відкинули резолюцію внесену лібералами й так справа заложення банку відложена лістала ще на один рік.

КНЯЗЬ ДІСТАВ 8 МІСЯЦІВ ТЮРМИ

Князя Фрідріха Вільгельма фон Ліппе, одного з німецьких націоналістичних проводирів, засудив французький воєнний суд на 7 міліонів марок грання за проводжене агітації проти окупаційних війск. Відтак цивільний суд засудив князя на 8 місяців вязниці і дальших 500,000 марок грання. Провина, за яку засуджено князя на тюрму, була ся, що коли французькі жовніри зажадали від него, аби показав свій пашпорт, він не послішився вволити їх домагання.

УВАГА УКРАЇНЦІ ЧІПМЕНУ І ЕДМОНТОНУ!

З поручення від Провінціяльного Комітету Помочи Рідному Краєви причин, змінено порядок перших двох віч в справі Національної Позички, на яких буде говорити Др. Назарук, як слідує: Віче, яке було попередно проголошене в Чіпмен на вівторок 10 цвітня, відбудесь в Понеділок 9. цвітня, а віче, яке було проголошене в Едмонтоні в Понеділок 9 цвітня, відбудесь в Едмонтоні в Вівторок, 10 цвітня.

Прочий порядок віч остає не змінений і відбудеся в таких порядках, як проголошено попередно.

ПРОВ. КОМ. П. Р. К.

БОЛЬШЕВИКИ ПОМИЛУВАЛИ АРХИЕПИСКОПА

Голосний процес заточений совітським правительством проти петроградського католицького архиепископа Цепляка і вікарого Будкевича за те, що вони спротивлялися совітській владі закінчився тим, що обох їх засуджено на кару смерти.

Сей засуд викликав сильне пригноблення серед [illegible] країв і навіть [illegible] свій протест проти засуду, в тому, по довгих [illegible] днях, засуд смерти Цепляка змінено на 10 літ вязниці, однак Будкевича вирок не змінено.

ТОРГОВЛЯ МІЖ КАНАДОЮ А НІМЕЧЧИНОЮ ЗРОСТАЄ

Торговельний звіт виказує, що протягом минувших дванайцять місяців, від лютого 1922 до лютого 1923 торговля між Канадою а Німеччиною була більша чим попередних 12 місяців, то є 1921—1922. За сей час Канада експортувала до Німеччини товарів на $8,786,192. З Німеччини за той самий час спроваджено товарів на суму $2,551,381.

До Франції експортувала Канада товарів вартости $13,814,506 в р. 1921 за $5,683,577.

Торговля з Мексиком також побільшилась. До того краю експортувала Канада товарів на 3 міліони 20 тисяч 247 долярів. До Австралії експортовано в згаданих 12 місяцях товару на $17,346,887.

РУМУНІЯ СОБІ НЕ ВОРОГОМ

Букарештська депеша з 31. марта доносить, що король Фердинанд, в присутности принца, міністрів і президентів посольських палат та сенату, формально санкціонував нову конституцію, яка недавно зістала ухвалена румунським парляментом в Букарешті.

На підставі сеї конституції Румунія мабуть забезпечить всім Румунам без огляду їх раси (?) і віроісповідання, рівні і однакові права.

На жаль депеша не згадує, чи та конституція має право переступити стару границю й заглянути в Буковину, чи „конституція" кінчиться в Ясах і для українського народа на Буковині з неї буде тільки користи що з торічного снігу й румунськими опричниками мож і далі буде свавільно гуляти по українських головах?

Наш Поступ

Українське Двомісячник, присвячений [illegible] українського народу в Альберті.

Виходить в перший вівторок по 1-ім і по 15-ім в місяці.

Видає: Канадійсько - Українська Друкарська Спілка. 10336 96 ул. в Едмонтоні.

Передплата виносить $1.00 річно.

Our Progress

Ukrainian Semi-monthly

Published on first Tuesday after the 1st and first Tuesday after 15th

By The Canadian-Ukrainian Printing Co.

10336 96th St. Edmonton, Alta.

ADVERTISING RATES WILL BE FURNISHED ON APPLICATION

ADDRESS:

OUR PROGRESS

10336 96 STREET

EDMONTON, ALBERTA.

TELEPHONE 1834

Воскресення

I. ДОВА

Від часів Хмельниччини до 1918 року спочивала Україна летаргічним сном у могилі московського та австрійського спільного цвинтаря. Життя своє прожила тільки хвилями через уста Котляревського, Костомарова, Куліша, Основяненка і прочих своїх синів. Силою Тарасового духа-генія, вона вже навіть востогнала—прокинулась і заговорила дзвінким тривожним словом, хот руки і ноги її [illegible] і прокинутись та встати не змогла. Та все на сторожі її оставались [illegible] її синів і доньок, що [illegible] над гробом її дрімали в [illegible] перед опричниками, що чатували з усіх сторін аби не дати її знову упугатись і встати, в надії, що чей-чей не довгий летаргу засне вона на віки.

В 1918 році встала Україна ослаблена, знесилена, і оглянулась довкруги повних своїх зміни по всіх віконцях її. Не всі і її пізнали . . . Не всі розуміли її нову мову „об'єднання". І зрадувались діти і взялись поставити хату для своєї Неньї. Та як колись в старім Вавилоні не всі будівничі говорили одною мовою, так і на Вкраїні, не зрозуміли її сини і доньки—не прийшли до згоди і прийняти одного і того самого плану для збудування держави Україні. Не стало Україні під ту пору генія-політичного архітекта. Не стало могутнього дипломатичного настановника. А Україна встаючи, дивилась кругом і бачила, як сили всіляких синів її робили гуртами під проводом пропорів, закладаючи основи під нову державу. Одні з них кинулись на поле словесности і засипали її сотнями часописей, просвічуючи мільйони її дітей, та надаючи сил дітям [illegible] і програми після котрих требаб було виключувати опоки і звести державну будівлю. Другі серед голоду, холоду і других помостей з ознакою радости, що встала Україна, вступали гуртами і з жертвою в історії людства [illegible] і геройством, з усміхом на устах клали свої голови в борбі з ворогами за волю України. Одні в рядах отамана Петлюри, другі з большевиками, інші з денікінцями, ще інші серед груп Махна, Тютюнника і других проводирів, а всі вони з однаковим завзяттям і з однаковою вірою, що боротьба їх свята й правдива і веде до виводу з під ворожих ярем їх Матері України.

Відпливли кріваві ріки, вкрилися через землю України кістки отсих святих героїв і лишився по них на вас вічний заповіт покладати голови наші перед їх памяттю і з роду в рід віддавати їм честь належну [illegible] людям, що вважать

ся нам найбільшим духам окраїнства на землі.

II. ДОВА

І що—спитаємось ми, що дала Українській Державі? Звідусіль ми, що на Україні [illegible] большевики знова опирали в шпо [illegible] народ? [illegible] ми, що земля Галича вступила світом в лоно Ляха, агломерованого [illegible] середньовічне [illegible] дальної культури?

Не журіться! Україна вже і вона не на віки. Вона видить, що вони і доньки її [illegible] мають гладувати. Видить, що вона би й вільно її самій завідувати ними своїм хазяйством, невміліші її діти—як звичайно діти—сварились і билися, та не дбали заду на її хазяйстві і так треба б її удаватись перед гробувал світа або [illegible] їх наступників і переможених, та навчати їх пошанування [illegible] десятками європейського світа.

Українці не розділили волості — Розділили дітей її на четверо і кожній поставили [illegible] на службу її служивности і кождий старався перевернути їх, що „немає в них доброї Матері, та що вони повинні найматися у'сіх опікунів в наймити за вошу та лиху страву".

І як колись Мойсей виводив Ізраїля через сорок літ аби відучити його від рабства і привести в обіцяну землю новим, здоровим родом, так Мойсей-пастир Європи виводить все український народ по усіх пустелях, як доки не вигине старе, дрібне покоління і не отроете молоде, живе, яке б надалося світам, творцям матеріялом для „будування української держави. Горю вони плакали і плачуть, що їх наставники були, хоч не навели за це.

Як галицька держава, була під управлінням галицької республіки, тоді герої Галича стелили свої трупом Поділля і Підгір'я в обороні галицької волі з рівночасно направлені її сини, рамська військова і [illegible] і т. п. урядники, грали Москве - Львові, з Ляхами по касинах вали вина, курили сигари і [illegible] та згадували, „хто ще [illegible] — Хах чи хам?" А [illegible] слово заборони, з сіл до обороны Рідної Землі, почали втікати по домах, кажучи, що вони „не дбають, хто панувати не на їх землі".

І чи ж не добре се діло? коли після через три роки зачинали Ляхи хазяйни і тюрма українських народом і з [illegible] паганини вишли і добро загрябали від тих неодмінних галицьких мужиків? Бо де хто чув, або де дочитався, відомостий про такий нарід аби до села війшло кілька жовтих жовніррів і витягали батьків з хатів серед села, били їх лице, обкладали прикладами карабінів, плювали в лице, кидали кабонами і худобою і щоб між ані в однім селі не знайшовся ані один приклад де би син або донька на місци пімстили хоч кару свого батька і свого народа? Як би таке ділось і між иними народом, син чи донька такого батька не шукалиб карабінів, а прямо якимбудь ловлячим знаряддям показали трупом на своїм подвір'ю таких напасників і а героїством від села до села пішлиб і наставилиб других оттак боронити свого народу і людську честь і [illegible].

Нема сумніву, що тут і там були відомішні одиниці, які готові були жертвувати своє життя в обороні чести свого народа, та много таких героїв втікло за границю не задля богуства а тому, що від свого народу не бачили ширшої підпори в державних змаганнях й тому пішли за границю продовжувати на літературнім і політичнім грунті. Між ними опинилось за границею чимало й задачей інтелігенції, що страха ради відсинського забрання скарб який виходило в державного галицького фон [illegible] чим борше прогуляли його в Відні, а відтак простягали до нас руки за жебранням доларонька „патріотичні цілі". (З патріотів (хоч не всі), жерлись між собою над титулами, хто перший засяде на престолі українського президента у

Львові і як по довгих місяцях моє гли зрозуміти, що будуваність галицької держави в першій мірі насите на згоді між нами самими. І хоч простягали вони до нас руки по $$$. Українці канадійські та американські знали би їх не на [illegible] чували, що сі „патріоти" не шанують на чесну доконогу від свїх України з пож Очевну. Тиьмо й не скинули вони сотками тисяч доларів і не дали їм нагоди до дальшої сварки і що над свою державою. Кортокори нині дискутують у Відні, заслінені свій індивідуальних „Я" не спромоглися бодай на такий, на ото маловажний крок, як запросити канадійських і американських Українців або і вони з почиту себе вислали було до Відня по [illegible] чи трех гідних мужів з американськими [illegible] і культурою [illegible] до помочи в [illegible] галицької землі в під злобного ярма. Се річ, очевидно [illegible] вольнийне чести засягати ради від вільних тих „педоуків" і „американських „гумбулгерів", бо дехто в своїй [illegible] є більше „культура", як вони мали в „славетній" землі Галичини, та буваній ріжних академій у Відні Австрії?! А через таку то погляд малу „куранчу", багато американських Українців не довіряли в пильності [illegible] їх політичної акції. Однак [illegible] їх може бути [illegible] те, що віще і нікла держава [illegible] повстала протягом пятьлітнього відродження.

Покланяймо по всему добрі і злій стороні боротьби Українців за волю, ми можемо в найбільше [illegible] відчеркнути [illegible], що [illegible], Україна хоч в неволі, але [illegible].

За пять літ борби за волю, український нарід більше здобув свідомої національної свідомости і самопевности ніж за цілий час від часів Хрещення Русі. За минувших пять літ більше написано потрібної української літератури, чим за минувших пятьдесять літ. В часі минувших пять літ уставили з гробу Україна нарисувались на географічних картах у всіх краях, по цілому світу. За минувших пять літ історія відродження України приняла вольний ландшафт (хоч через страшні десяті і терпіння), на широку цілість і для політичного і дипломатичного освідомлення. За минувших пять літ, в мільйонах сердець українських дітей, по обох боках Збруча закипали заводи геройства і любови до Рідної Вітьківщини. За сих кілька літ легло головами сотки тисяч героїв над збудуванням держави і сотки тисяч умало гинуло голод ледачого гною і хинських робіт, ідейленівців, лицарів знайшли і придбали українського ідеалу!

На отсих розвалинах і могилах старого європейського ладу, віз нині український нарід зможе [illegible] чинає праздное і тяжке будування своєї власної державности. Наші спарили між собою „дипломати" і скріплені характери у польських соймах за яких 10-15 літ навчуться праздної дипломатії, а за Збручем, наші комісарі від жидівсько-московських політиканів навчуться любити свою рідну землю і свій нарід.

Від тепер, з Воскресенням України відучиться наша інтелігенція ужавати по домах і в товариствах таких слів як „цілую ручку і падаю до ніжок" і від того слова „пане", що деякі з наших патріотів уживають на гічах за кождим другим словом аж до обридження. Отсего подиного польського культурою просило до набуть 90 процент нашої інтелігенції і через те їм так тяжко буде розстатися з ляцькою культурою, а світ зрозуміє се, віддав їх Ляхам під опіку ще на довгі роки аж доки не відучуться з сеї ляцької польомалії. Уявім собі, якби так хто з між англійців стрітивши женщину або дівчину на вулиці і привітав таким словами—"Ай ем кісінг юр гендс, беневолент лейді", або "Ай фол то юр літл фіт, майн беневолент Лорд", або "Ай ем юр мост гомбел сервант". Такого чоловіка той другий сейчас відіслав би [illegible] огляддки і посадив до дому божевільних, а прецінь сеї „культура" вчепилось більшість нашої інтелігенції, які навіть уважають нас, канадійських та американських Українців за грубих, і невосвіних в „культурі" [illegible].

Не буде від роздору лишить того, що не опрать з ним поряком за Океан, та сталась погарде безрадних в отаманом „культурних" і через, аби не вешнуте з нашіх мільйон на свій землі українського патріотизму і [illegible] спосібно заможим в ньому.

ЩОЖ НАМ РОБИТИ?

Позаяк нам надто вже в руках в промахів, нещас, і вливаючой чужої культури, наша [illegible] і ділити все чесних [illegible] собі труду помогти виобразити на Вкраїні нового духа до життя? Сего не відьмо нам!

Перше—нам треба звернути увагу між Україні, щоб вона раз на все розвалила кругом себе той хінський мур українського консерватизму, та щоб вона приймала, що добре з культури всіх народів світа, а наслідки та зможливлюючи кого і [illegible].

Треба знати, що всі подібні люди, така і їх держава. Яка віра така мораль у людей, яка наука така і наука. Яка свідомість, такий і [illegible] такий і поступ.

Треба пам'ятати й те, що на наших канадійських Українцях, лежить частина обовязку помагати морально і матеріяльно здобути свому народові волю, як се робили й інші народи на границею. Хінська революція проводжена в р.р. 1911 і 1912 була підготовлена і піддержана Хінцями зі Злучених Держав і Канади. Поляки довгими роками вели в Америці мізансцену [illegible] і зібрали на ту ціль не тисячі, а мільйони долярів та й свою власну армію там зібрали. Чехи, Ірляндці і інші народи [illegible] помочи своїх земляків з Америки могли повести успішно боротьбу.

Не треба тільки попадати в зневіру, що „вже все пропало, що зоне сема виходу" . . . Виходу нема тим, що не знають й не хочуть боротись, а спускаються на чужу ласку, або їм віддаю готову вольну перед ніс! Для народа, який не заказ свого революційного права в не прийме добровільно чужого ярма—ворог волі не згасла!

СЕ І ТЕ

Що ж не встигли телеграфічні дроти остигнути від вісти про „перемогу" [illegible] галицької справи, після якого вона засуджена галицьких Українців на польську неволю, а тут в Канаді вже люди підставили лихні ноги і пошли в енервій, що вже „все пропало". Не знають серденят, що вода на тарели не пропадуть. Води треба здобувати! Ірляндський народ довгі роки боровся за свою свободу і він би повинен нам, Українцям, послужити за взірець; чим він стрічався з більшими невдачами, тим більше в нього продукується завзяття, тим більше він став рішучим, а не полибився, на довшу від віри.

* * *

Політика лихих наших сусідів кинула між нарід наш свою діяволську вістку незгоди, щоби наші зайшли одні других — тепер вже безгрішний робітник гідне на свого брата фармера — фармер на бізнесмена, бізнесмен на другого бізнесмена, редактор редактора і т. д., виходить з того, що всі слабнуть та що через банкротують а чужі богатіють і сміються в кулак.

* * *

Мабуть нема другого народа на світі так глибоко християнського як Українці. — Христос сказав: хто тебе вдарить в одно лице то настав йому і друге. — Поляки, Москалі та Румуни як вбибоють з ден бік, то ми перевертаємося на другий, або далі били.

* * *

Коли ти хоч аби ти був справедливий вагадом свого сумління, то незабувай, що як у першім треба дати на боже, аби він жив з чого жити і дальше свої проповіди продовжувати, так треба дати і на „Наш Поступ", котрий друкуєся для твого інтересу. Як редактор буде змушений йти на екстра гени, газета завмре.

* * *

Гарне є те, що гарно кінчиться.

ЦЕТРО ЗНАРИЧ

Враження і Спомини з Галичини

(Дальше.)

Польське Урядування в Галичині.

За короткий час мого побуту в Галичині, я не мав надто досить нагоди стикатися з урядниками в справах урядових, але в деяких справах, які я мав до залагоджування, то я мав тільки клопотів і трудностей, що мені аж надто остогидло кохарне польське урядування і ціле система. У Львові, відкає закордон, я уважав за відповідне згодитися в державній маліції так для власної обезпеки, як і для задоволь учинного закону, але замість того, що-я був чотири рази в канцелярії, то через ріжні перешкоди і вимоги я не зареєструвався. Перший раз було дуже тісно, другий раз вказали від мене за [illegible] і я мусів о'се постаратися, а нотар комісара не було в канцелярії а в урядовий час відпочивав. На другий день прийшов і ждучи пару годин в передпокою, довідався на решті, що мені не урядують, бо се було "свято Матки Боської." Я плюнув на все те, вийшов і більше не приходив.

А вже найбільше клопоту мав я, хто вибирав пашпорту для сестри. Се така цікава історія, що не залишу переповісти її дослівно, бо тут може наглядний довід польського лайдацтва, хабарства, хабарництва що перемісив навіть пріваткової вибраних російських урядників з царських часів. Зная, я довідавшись, що дістати пашпорт від польського старости, се не аби яка штука, але я все думав, що наші селяне не слівні, не сміли і через те вони по мурують урядників. Навищее річ повинна бути ві кишку, що з'їздив нізу Европу, а властиво пів світа, що знаю ?чия подібних говорити, знаю закони і конституціє Річи посполитої . . . Упевнений я все те, вихадку я до старостви і вступаю до його секретара по інформації з якою способі можна скоро і певно набути пашпорт для сестри, за якою я спеціяльно прибув з Америки. Пізнавивши пів годин доки він не довінчав писати і позволив мені говорити, я довідався, що треба подава в польській нові остемпльованого 200 марками з слідуючими залученими: 1). метрика хресту від попа; 2). свідоцтво приналежности від громади; 3). свідоцтво моральности від жандармерії; 4). посвідчення, що податки і данини заплачено; 5.) посвідчення з військової команди, що особа не підлягають асентеруванню; 6). дві фотографії; 7). 6000 м.н. оплати, а всі залучники остемпльовані по 50 м.п.; 8). афідевіт з Канади апробований польським конзулем і 9). довід опікуна на виїзд. Спизавши всі ті вимоги, я в першій хвили не міг навіть з'орієнтуватися як то можливо все те виконати і вдоволити вимоги пана старости. На щастя пригадав собі знакомого адвоката Д-ра Семенюка і сейчас вилая до нього, щоби сей матеріял перегаліфікувати. Покладаю все те, він усміхнувшись сказав, що все те повидене в теорії а заведене треба того чого змагаєся в практиці, а се хабарів, хабарів і ще хабарів і кілька неділь ходження 2-3 рази на тиждень, так щоби справа наметав до смерти, як утече до Канади, що пан староста і його посіпаки знають для Українців, потрібного уважають ворогом своєї держави і дратують та знущаються над ним [illegible]. Нъ се я вирахав, що я собі не позволю на польські забавки і швидко приготовляти документи по найдальше до тижня має бути пашпорт, а коли ні, я удамся до Вовідства в навіть до Варшави. — "Добичкно!"—усміхнучись зауважив мій меценас, я'кий знав добре що говорить, бо він вже чимало мав досвіду зі старостами в навіть під ту пору ходив найже нещадно з карлівськими і усіками жінками, які мов тре місяці ходять

за пасами і через те вже 2 трійчорти спізнали.

Розробувши в місті відповідних формулярів до всіх вимаганих документів і свідоцтв—на случай колиби дотичні урядники не мали їх під руками —я обдумав програму, якої мені треба стасаб триматися і так: 1). до попа за метрикою треба день часу, бо в. Проскуринський виконав, авторик в гостям. Але вже тут перечислився, бо місто одного дня стратив два дні, бо через дома заночувався, а місто одної метрики вибрав їх аж цілі—на кожду особу в осібна, бо й так виходить, дешо заплатив 5000мк. а на і на службу божу хотів виплатити міг взяти й найже згодився, але він уславсе, що відправить в новому Українського Слушбенника за внутрішню Свободи Україні, пошо він не згодився і не заробив з мене офіруваних висш $9.00.

Опісля, ще того самого дня вдався я до громадського [illegible] за свідоцтвом приналежности і [illegible] дайши пів тора годин, він вій вернувся з нага, дістав того доців і тільки мусів війти до війта за печаткою та се вже я відложив до вечора, бо війт цій свят, то треба мені було й провести заряди. Вечером вийшов я до війта Костенчука, котрого мені дали представляли на польського відзнавча разом з заступником Домна Плешнакові і писарем Оникученко (зовного верше Шевченко), бо я при сій нагоді постановив його висповідати і переконатися, чи він справді хрунь, за котрого його в селі мають. З розмови я вислів до щастя крайного задоволення, тим, що він ще не хрунем а тільки заохотився показався. Печатку дав мені, але паку заліжаку, що мені була не знати буде, ніж я цимоском запитання,—чому не печатають її, то він пояснив мені, що новий староста побачать українські букви, то зараз скажало б потрібно о польську печатку, а так мітлі не знаю яка вона,—чи українська, чи польська. Я його трохи зібрав за таку байдужість і неділю недбальність, сам в нафті вичистив печатку і відбив, щоби вилабувати си виглядом українських букв. Має навіть охоту ще одну чипку відбити не пробити на своїм документі, та сейчас подумав, що коли б старостя через се не дав мені пашпорту, то мені пішуди вертатися в урядні, гравчи роль „прихідного" Українця.

На другий день удався я до постерунку жандармерії в Волчинцях за свідоцтвом моральности, та на лихо не застав комендента, котрий має се свідоцтво видати і його помощник заявив мені, що треба мені мене фотографію і прийдати в сельстрої і її дітьми на постерунок.

—Чиста комедія, зауважив я,— такої перемеші і поради певно й большевики не мають, як тут у Вас!" "Те уваг! рез має себе словах до кешені і заберіть се собою до Америкі. Ми тутай не потребуємо учнів сам од канадийчика розуму" відказав мені з сарказмом сей "вахмістр", котрий до недавна був тачичем в жидівській гешефті в Заболотові.

Нема нашої ради з вертаю до гвіздітів і беру сестру з дітьми до Жида фотографа в Снятині, а тут каже мені, що аж за десять день буде готова. Розуміюся, я прочинив до його ціни ще 1000 мп. і скорочив час на 3 днів. Отримавши по час фотографію, я зібрав всех персонал на постерунок і на лихо знов не застав кома порядкувати. Се мені стало підозріло і я сейчас з'орієнтувався, що тут „запушкі тесе і не командант" і вкинув на стіл 1000мк. поправлено, щоби нам „керошій разних поєднав на подальшої непобудованої нафи до криєнно мовимце бежать". Мій аргумент сей разом дістав признання і вертаю здоровим та вигрібним підписом і потвердженої печатною

(Продовження на сторені 4-18)

Чому пишуть писанки?

Вже кілька днів перед Великоднем Свіпини набиралися в пам обидві дівчата з великим радістю, бо се дань старої перевової звичайно, до писання писанок. Робота се повторяться рік-річно, від неї не ухиляється ні одна дівчина: на віді не було би Великодних Свят, якби не було писанок; внутрішня потреба повинує кожній жовт набиратися до свого святкового діла. Сей звичай передковний і на кождому кроці їх шукати серед нашого народа відповіді на питання: який його початок. Дівчата, що вчать писати, не в силі того пояснити, для чого власне вона се робить, яка ціль сего; так робили вже предки, так і ми робимо. Лише в деяких околицях поясняють се тим тому легендою, що завзрють початок свого гарячого повчання в початкам Христової віри: Уважаючи від рак і кроме Ісус важкий хрест на Голгофу; на дорозі стрінув його чоловік з кошиком яєць. Чоловік той не міг дивитись на страшну муку Спасителя та поміг йому нести свій важкий хрест. По повороті [illegible] діл, перевернув ділом, що зараз сей чоловік судувавий, що всі яйця, які мав зі собою, покрились прегарними малюнками. Зрозумів, що сю дивну переміну спричинив Ісус за поміч, він не міг ні продати, тільки на пам'ятку приносить, розділ їх між своїми. Від сього часу рік-річно пишуться писанки...

Таке пояснення великоднього обичаю красити крашанки не сперте очевидно на міцних стійких підставах. Звичай сей безсумнівно є старший від Христової віри й з початку вічної слівньої землі. Тепер вважається яйце—правда, трохи інакше способом, він ми робимо—але мамо в сій самій причинн та ним народи, які не є православні до християнської віри. В Єгипті вважається як яйце міфічного звіра („сперабічус") ліфія двох людей, котрі держать в руках свої перемогу з писаниками. В Судані висять знову на хат пілі цитати з неразну, а в Карі [illegible] пов'язано з мертвими душами. Китайці заповнюють по яйцях мініатюрні [illegible] в грозах і, а серед них [illegible] птиці. Мала культура народи полуденної Африки і Австралії вже на святість почитують різбленні [illegible] яйця. Також на Україні звичай красити крашанки вічно по сполучений з Христовою вірою, він тут старший від неї. Двадцять літ тому назад, в 1908 р. Хвойко і Мацюк вийшли в міліції передісторичні гробі з шестого і семого віків по Христі в полтавській губернії в селі Ворнах глиняну сінцю, виліпленню курячого яйця, споряджено малюнком, орнаментом по великою приставленим собі лініями. Се найлішний доказ, що вже в тих віддалених часах, коли християнська наука не дійшла була ще до нас, тут звичай писання писанок був вже загально звісний. На Україні се звичай безмерно поганський. Сей поганський звичай—довгі віки практикований народом—а вважено прийняти християнство не довгі запоріжти, а тому церква, догм вкорте давні поганські традиції зачала його з Великоднею Святами. Витворила вона для [illegible] давних нові легенди, які згодом справді усунули з пам'яти народа властиве розуміння сього прастарого звичаю. Консерватизм наказує народом дальше плекати давні звичаї, але се, що робив він давнійше свідомо й доцільно, робить він тепер машинально.

З великим трудом удається шукати тепер тепер властивого пояснення давні поганські традиції. Притім послугується вона т. зв. порівняючою методою: Коли найдеться десь анніс звичай про сю подорічнінні, про ціль котрого сам нарід нічого сказати не знає, то треба відшукати такі місцевості, де сей звичай нерестие бути зрозумілим, де гармонізується він зі способом життя і порядком сього

гладком та відповіддям так традиціям вивчаючи сю програму, яка находиться в віруючих народа. Послугуючись такою методою спробуємо виясните і генезу писання писанок на Україні.

Головну ролю в віруваннях народа приписавших до писанок грає само яйце, а не покриваючий його орнамент. Як яйця писання є символом життя, що вона хранить, а тому приправлене яйце, що воно є символом життя. Тому вони розглядають орнамент писанок, приводу віруваннях нашого народа зв'язаних з ними, собто віруванні, зв'язані з самим, зачем й не хранили яйцем. Відповідний матеріял бережно з розвідки Антоновича про писанки в Польщі, друкований свого часу у варшавськім тижневику „Зоря".

Існує звичай, що молоду дівчатам й маленьки питися у воді, в котрій вложені писанки, та [illegible] помилися осьтек від цвітта в день „обливного понеділка". Чому таке робиться, для якої ціли, на се нарід відповісти не вміє. Звичай сей набирає відповідного значіння як-бю в освідомленні порівна, зібраних серед чужих народів. В усіх старинних народів (а й у теперішніх селах) з поняттям нечестоти пов'язаний та вмоном родинної дитини (гріх народного, злуменій водою при хрещенню). Щоб нечистоту усунути дуже часто з перешкодами для цієї цілі обрядах послугуються яйцем. Ін-мони в Туреччині повісили цемента позвеи тогон над головою поганиці, тася в Росії в тульській губернії, коли мати в логах вже вносить прийде до себе, слідує колиско осіб, котрі якесь небудь способом були звільнені при родинах: всі вони миються у воді, до якої кидають побіч тіла і [illegible]—яйце. Се наглядно вказує, що тут яйце грає ролю очищуючого знаряду, дальші є в силі змити кожду нечистоту духа. Таку саму ролю грало воно певне й у віруваннях народа, які велять дівчатам митися у воді з писанками.

Яйце є одною в силі не лише усунути нечистоту тіла; від нею рушиються всякі хороби, яйце отже в розумінню простонароднім є дуже добрим лічничим орудієм. Вже в „Арс амандці" радить Овідій парубкові в разі хороби любовної дівчини прикладати знахарки з сіркою і яйцем, звісними очищаючими орудіями стародавних.

Як яйце є в силі усунути недугу, так може воно кождого перед нею й охоронити. Переважно часть недуг походить—на думку народа—від „уроків", кинених „злим оком" людей чи [illegible]. Яйце є в силі отже успішно знешкодити ділання „злого ока", воно є дуже добрим средством невтралізуючим його злий вплив. Тому для забезпечення худоби перед уроками поресться її в декотрих сторонах Німеччини і в Естонії через яйце, замовлене від ворогом стайні або від мозолом. В Семигороді коли ведеться стада на пасовиско, закладається для сих самих причин яйце на перехресті дороги. Знова в долинній Баварії ділять яйце на половину, і одну з них кидають до обори, другу до стайні для коней. На Україні закопують напр. писанки в городах і полях, вмуровують в стіни домів, та переводять через криниці хат і господарських будинків.

Однаке яйце є в силі не лише помагати живим, а й душам та вести їх у їх посмертній мандрівці в країну щастя. Тому пр. виносяться у нас писанки на могилу померших. Щоби сю силу ще не вбільшати, покриваються їх відповідними рисунками. Треба знати, що краще крашанок мало хочеся свою глибоку причину, їх мальовано не лише з естетичних причин. Про се можемо переконатися вже хотби з загального перегляду уживаних для сеї ціли орнаментальних мотивів. Звісна річ, що вони на писанках рік-річно повторяються рідко вони збільшуються і то хиба незначно, від віків такий самий. Повтінування на писанках ро-

сунок [illegible], або часте їх тіло, як „баранячі роги", „курячі і гусячі лапки", „мотилики", „сосонки", „павуки", „ключі", „бугаєві" і „раки" тож [illegible] тут не без глибшої причини. Щоби се пізнати, застерегти [illegible] приглянути собі, як величному ролі грають де-які зібрати з народних [illegible]. Нешкідному [illegible] перед нерівним наслідком [illegible] чарів приписують їх найже [illegible] по обох мінувлях. І чарі Негри [illegible] Індійці, Малайці і Австралійці [illegible] сей свої специальні наїбрати, „[illegible] теми", котрі оберігають їх перед різними уроками. Те саме і в Кореї. Тут цілий нарід, не виключаючи українського і польського, не для інших причин, коли не почитує, то примайбутнє виносять вище по [illegible] день довгі вивірята або їх образи.

На підставі поданого висше поглянемо пороцювання вірувань спливають з віків та приправлюючи [illegible] го орнаменти [illegible] вроцизні значінне писанок. Писанки були передхристіянських ще часах родом всемогучого магічного орудія, оберігаючи людей перед найнеспродійними непастями. Вона ожувала їх душу від голоблення, відпоровали їх тіло, хоронили перед страшними чарами, не опускали їх навіть в посмертній мандрівці. Таку силу мали писанки завдяки власній своїй природі. Матеріялом, з якого їх роблено, були яйця, на котрих вирісний уже пів найлішне сліди розвиток життя, а чогось—здавалось би—неорганічного у живе єство. Се вироблювано в нім якийсь непорушний культ для свого предмету, а тимуєю він тихий таємничий, тож безперечно мусів мати, на його думку, якусь надприроду силу.

Він мав силу захистити чоловіка перед лихом. Щоби ту силу вивище збільшити, покривали їх великими могучими символами, котрі робили з них могучий талізман, що вірні стоял при своїх властителю в кождій пригоді життя. Се чинність приправлювання ниць, знось в роді таємничих містерій, припадала на кондерочну весну, на сей таємничий час, коли ціла природа будилася до нового життя. Приладнені тоді писанки задержували свою надприродну силу аж до слідуючого весняного сьвята; тоді заготовлювано нові талісмани. Се чинність писання писанок так закорінилась серед народа, що її не всилі була усунути й церква, вони перетривали до нинішніх часів, хоча нарід затратив уже від давна розуміння її.— Ф. Г.

Др. В. ФОРСТЕР.

ЯК ВЕСТИ ЖИТТЯ

Що се властиво значить, „вести життя?" Значить: провадити власне життя, замість, аби воно нас провадило. Чимало людей не має іншої теми, відповідно до котрої керуючими б внутрішні подразнення. Тому вони стають безвольною здобиччю свойого випадкового отчення, своїх зміняних знаємостей, своїх власних примх. Вони без вибору дають собою кидати в один то другий бік усіх поклинів впливів і подій. Навіть богато людей, котрі видаються дуже активні, у високовольних подіях життя—пасивні; їх рухливість не стоїть у службі вищого ідеалу, що керує життям, не приймає відтіла міркою й напрямку, але йде безпринципно за пережитими нагодами й побудженнями з права та ліва. Слухає нагнетнів моменту то знову дає себе [illegible] і розсіяти. Але того усього ніяк не можна назвати „діяльністю", хиба що найлішне „потребою бути зайняти заняттям". Основний акт людської діяльности, перша умова всякого дійсно активного поведення є життя: Засадничо рішитися на власних характеру і сумління. Таким вирішенням перемогла людина вільність у самому корені—вона стає організатором а не грачем.

Старинна легенда про „Геркула на роздутті" має глибоку думку. Мішна людина не може инакше виявити своєї перемоги, законодатної і організаційної сили у відношенню до життя, коли не поста-

вить собі мірою до почитку своє життєві постарання перед обоснованим: Або—або, коли не вирішить остаточно свій вибір між добром і злом. Сей відстоюючий акт вибору вирішальний, він усі вибрані акти в життя—від нього обломок досвіду і бачив всіх других життєвих вирішень. Тиле саме вирішення у давньому стало найімо сьогодня в моді. З надмірної старанності вирішувати вибір знадні; тут нерідко бувають по всеїму, побачити і являючи приготовлено усе—але так у сьогоднішньому [illegible] хвилю, [illegible] життя, кловнуло голову перед дурманам, давно на осліп ладоги собі вельми хвилів вибудить і пригідностей. Сьогодня є чимало немічних людей, дуже сердешних, несоспроструйних, дуже горно прийманих, дуже часто обнятих, а однаково неподібних ані до трупу—є самої безпринциповости. Вони ввесь не вибрали зла, ні, вони певних за ще не рішилися, трапляє кождими і моментами й стали ногою сьогодня, знай ще про се діяться. Починається у ввезених волях і продовжується потім, як часто, в дальшому життю. —Другі не вибирають свого рішення на бротовій—але знан не відуимоя такої про сприєму діяльності того, про що говорять; і тоді їх слова не є вище ніж як тільки безнадійне відлалок себе недопобрав новаку. І наглий став перед ними безсумнівний балакун, трусливий брехун; дальші наслідки не дають на себе ждати. А ще іншій не думали восьмі про те, або подавали свій голос за [illegible] практиками в інтересах, але вони не мають за собою святого акту вибору між безумовно чесністю і брудними рушами: вони ждуть, як хлюпеться справа, граються малими фальшами, не розуміють чому саме деякі люди беруть се так трагічно, і от нагло перед ними образ кровожадного звіра з джунглів— тоді власно „життя таке з нами зробило!"

Хто не вільно себе самого в руки залізною силою, тоді страшно вирішуєє нам життя!

ДОПИСІ

„КІЛЬКА СЛІВ В ВІДПОВІДЬ П. „ПРИСУТНОМУ"

Щоби охмаротити п. „Присутного" (д. Простака) свої в своїй дописи, поміщеній в ч. 9., накинувся кожним родиком на Мондерців, як одна з присутних на отгданім концерті, уважаю, що „Н. П." добре зробив, що не хотів такої дописи містити, а помістив її вже аж тоді, коли п. дописуватель конечно викагався того, щоби ми Мондерці могли бачити його такими в дійсности він є — каріканом.

Панови „Присутному" на очернення, якими він хотів оплюгавити мондерських українців, скажу, таку балгранну може відпити лише чоловік, в котрого клепки не всі на місци й не знає чого взагалі він хоче.

Відповідати на ті всі очернення не буду, бо некочу забирати дорогого місця в „Н. П.", але позволю собі спитатися п. „Присутного" — кілько то він віддав в своїм житті концертів та брав в них участь, що аж так добре на них розуміє, що відважився „критикувати" той концерт, як ? кому ще є питання чи він сам-буть, чи лиш його други надули і кинули за свої орудія, щоби він писав такі пісеньки?

Я не стану твердити, що цілий згаданий концерт віддали аматори так докладно, щоби всім нам було вдоволити всіх, всеж таки концерт свійнов вдоволявно і ним міг бути невдоволений лише, п. „Присутний", який взагалі ненавидить того, що робиться щось доброго, а хотіюби, аби всі добралися очерненими так як він те любить робити.

Що до його закиду, немов би одні платили вступ на гало, а других, як він каже „солоностраціє" пускано безплатно, то се є

(Продовження на сторені 4-18)

М. СТАРК

Незвичайний Злодій

ДЕТЕКТИВНИЙ РОМАН

(Дальше.)

Коли одинадцятий годинник вибив все вже спало, Петро Крат ступив за Мішелем Моро на корабель в боку моря.

Ніхто їх не помітив опріч голландський матрос Гендрік, що не такий засьпаний, щоб раптом стоячи на варті й не спав. Здивовано він дивився, як бошман веде за собою червоно-волосого гостя, та ще по зоряьньській дробині.

Мішель так кликав Гендріка, що той мало не перекинувся на смерть від переляку. Тоді він повів Петро до своєї просторної каюти з двома ліжками.

—Цей проклятущий Голландець ще коли-небудь розпорить мені так, що тріщу!—гримав Мішель.—Вчора я мусів тричі вигнати його з ліжка, а саме тепер, коли не треба, він вовлаються всюди на дорозі. Та не бійся, не нічого, я сплатою тобі там, де ніхто в голову не прийде тебе шукати, а ніхто я тобі надам прикоснутим.

О дванадцятій [illegible] Гендрік заліз в варту. Він поліз до свого улюбленого ліжка й наставив вуха, почувши, що в сусідній каюті бражать молодці. Чудний, що сидів у бошмана, здавався йому дуже підозрілим. А ввесь бруталного бошмана на якім-небудь переступстві його давно вартіло. Він прилюпив вухо до дерев'яної стіни, але не міг почути ані слова. Тоді він почав маленьким юрубком шрубувати діру в стіні й робив це так тихо, що не чулося ні згуку. Через пять хвилин діра була готова. І те, що Гендрік почув, було надзвичайно цікаве.

Петро Крат все вже оповів свому приятелеві, й Мішель Моро, [illegible] мусив цілу справу, [illegible] дитина.

—Хлопче, хлопче, ти [illegible] бояшся не більше, ніж мишей! І тепер я тобі допоможу ще з більшою охотою. Я вже знаю, що робить.

Ото! Гендрік ще тісніше приложив вухо до діри.

—Чи не може нас тут хто-небудь підслухати?—запитав Петро.

—Не бійся!—засміявся Мішель.—Поруч спить Голландець, а він занадто ледачий навіть для того, щоб підслухувати.

І вони безжурно мали далі.

—Власне, двадцять тисяч доларів трохи мало за тебе!—покартував Мішель за четвертою шкляною грогу.—Між нами кажучи, ти вартий далеко більше.

—А вже-ж!—серйозно згодився Петро.—Двадцять мільйонів доларів!

—Де ж ти подів жовтий куфрик?

—Коло Деммінгу я його кинув у річку. На що він мені здався?

Гендрік тимчасом міркував собі й міркував, і нарешті доміркувався до того, що гість, який сидить у бошмана, не хто иншій, як переслідуваний поліцією мільйоновий злодій, і що, видавши його, можна заробити двадцять тисяч долярів.

—Завтра рано я їх шатану!—сказав собі Гендрік і заснув.

Годину пізніше Мішель Моро взяв свого найлюбійшого приятеля за руку й повів його через ріжні ходи й переходи до великого помешкання, де переховувався пасажирський багаж. Половина помешкання була вже заставлена куфрами. Тут горіла одинока електрична лампа. Мішель викрутив її в вольсу по кишені. Настала цілка темрява.

—У трюмі ми переплавимо собі чото,—тихенько сказав він.—Там нема нікого сьвітла. Завтра рано я прийду сюди й відведу тебе далі. Зрозумій, ти можеш сам, як розглянеться, спуститись туди. Коробок ти знаєш, а роєть у тебе також не вони він. Ляжеш на цю дошку скриню, щоб тебе не бачили служниці, які тут будуть приходити. А тут маєш воду.

Петро послухався, покрився подрою й заплющив очі.

—Вуйві вершо! — [illegible] бошман і [illegible] подався до своєї каюти.

Петро хотів заснути, але щось не хотілось на переміні. Довго ще ближко ступав [illegible] годинник. Це ступання страшно його цікавило.

—Чорт би його забрав! —заругав він.—Коли вже годинник не перестане ступати, то я цілісінку ніч не заплющу очей.

Та годинник ступав далі. Петро ще уважніше прислухався й переконався, що годинник [illegible] мати як-раз у тій скрині, над якою він спав. Що за нєсобразне — покласти заведений годинник у таку скриню!

Петро став обмацувати замки на замку скрині. Він вирішив за всяку ціну припинити годинника ломанням. Замки були не дуже хитрі. Своїм кишеньковим ножем, який має сів рівних струментів, він став возитись коло замків.

Не встиг він ще ж [illegible] замків, як верх скрині сам собою підскочив, наче якийсь внутрішній трунель його відпихнув.

—Чорт!—промовив з скрині чийсь голос.—Перестань ти приводо! Мені страшенно хочеться пити. Горлечку я вже давно пересох.

Петро Крат, якого не так легко було налякати, почув незвичайне в грудях й тихий, але страшенно серйозним голосом промовив до нього: „Чоловіче, не—спуваймо". Та й другий був не так, що дати собі [illegible] в-вщу, вибився з-под за Петро, й вони вдвох вже [illegible] повтузялися на долівці. Незвичайний був тоненький і худенький і мав дуже богато сили, так що Петрові скоро стало досить сутички. Петро, однако, викрутився, і тоді, як божевільний, все що було кулаками куди попало. Тоді Петро помолився, вхопив незвідомого за барки й кинув його назад до скрині. Рівнучим рухом він пересунув кришку, так що він незвідомого залишився поверх скрині лише голова й ліва рука.

—Чи ви тепер заспокоїлися?— запитав Петро.

—Мені кишка, як повернулось —стогнав той. — [illegible] пустіть, бо не мені підіду[illegible].

—Але прошу!—згодився Петро й трохи слабше став натискати.— Як що ви схочете простійше поводитись, то вам буде далеко краще. Перше всього скажіть мені, хто ви такий і як ви тут опинилися?

Другий слухняно оповів, що він с Воб Сідней. Він умовився зі своїм приятелем Томом Маузером проїхати до Парижу без біліта. Обох їх запрошено до театру Монополь у Парижі, Боба Сіднея яко музичного клоуна, а Тома Маузера яко фокусника й жонглера.

—А хто ви такий?—запитав він цікаво.

—Я перський шах! — одповів Петро, не мігши придумати нічого кращого.—Я належу до королівської служби.

У Боба Сіднея пішов мороз поза шкурою. Нема сумніву, що він опинився в руках божевільного службеля або матроса. Не гаячи часу, він почав думати, як би йому висвободитися з його рук.

—Чи маєте ви сірники?—запитав його Петро.—Здається в штубах його нема.

—Нате вам мою кишенькову лямку,—відповів Воб, бажаючи задобрити небезпечного божевільного.

—Дякую!—сказав Петро й не пустив кришку з рук.—Тепер радили вам вилазити з скрині, бо я вас хочу вкинути в море!

(Дальше буде)

ВРАЖІННЯ І СПОМИНИ З ГАЛИЧИНИ.

(Переслання зі сторони 2-гої.)

„[illegible] поліції польскей". На інвентаризацію, що належить після тарифи заплатити сказав, 10к., що я сейчас дав а вони вже [illegible] 30 марок за сей папірець; себто друк уплатив на поквітованню, бо другою всякі сторони оплачують во всіх урядах. Сим разом на сестру [illegible] діти, які на дворі ждали мене до [illegible], навіть і не дивився, хоч я казав, що їх тут маю на [illegible] індентифікації. — „О то [illegible]"—відворкнув.

От бачите, добачі сини!—[illegible] то вже вам забила остання година, щоб по вас і слух загинув [illegible] урядованню. Ось то [illegible] службы публичного безпеченства, які уважаються за панів над панами — самовладцями на чужій землі — думав я сунучи, [illegible] довів.

Коли вже протягом сих двох неділь я празбирав всі потрібні документи до „залучинки" і минуло всякі поквітовання податкові за 2 послідні роки, виписав до польскьо водильне, яке сестра власноручно підписала „Катеряина Левчук", я з тим всім просто суну до секретаріяту [illegible] мене з першу інформував. Тут по півгодинній [illegible] на черзі, довідався, що [illegible] мають бути віддані протоколом до втягнення до протоколу. На питанне, де є сей уряд, [illegible] далі, так я пішов з дверій в двері, з комнати до комнати і [illegible] писарчука [illegible] чи він кротоплянт, а єсли ні, то хто, і де? Кождий лиш злосно відворкував: „Дай мі пан спокуй, іди пан далєй", аж нарешті я надибав свого. Він переглянув документи і звертає бо бракує посвідчення податкове, а коли я йому [illegible] увагу на купу посвідчень [illegible], що то все нема варта, бо [illegible] бути спеціяльне від інспектора податкового. На питанне де є сей уряд відповів: „в Ґьматине", а я додав від себе: „в Галицькім [illegible]?" і [illegible]. [illegible] очи врешті Жидів та обдертих панків по улицях, я врешті віднукав „урвонд скарбови" але тут довідався, що інспектор урядує в иншім будинку, який я з гіркою бідою віднукав серед жидівської дільниці. Заждавши годину часу доки прийшла черга на мене я сказав чого потребую і він переглянув якісь книги та акта виписав мені шказ, що Катерина Левчук на оплацїо 10,838 м. п. доходового податку за 1921 рок", заждали 1000 мк. за виставлення сего документу.

(Дальше буде.)

Смокі Лейк поступає

Послідними часами українські фармері в околиці Смокі Лейк зробили крок наперед в поступі, ніж як вони були тому пару років назад. Заходом д. Ю. Сиротськa минувшого року тутешні фармері зорганізувалися в товариство щось подібне як Фармерська Спілка. Се товариство має на цілі поліпшення домашнього господарства, і поставити на красший уровень українських фармерів ніж вони до тепер стоять з своїм господарством.

Отже заходом сього товариства минувшого літа відбулося кількадесять фармерських зборів і відчитів в ріжних місцях, переважно в школах або в читальнях. На сих зборах були присутними представителі з домініяльного і провінціяльного департаменту рільництва. Сї представителі давали гарні і поучаючі лекції з котрих не один фармер скористав. Тепер ся фармерська організація дістала від правительства кількa расових бугаїв і також расових бевоїв. Також систематичних курників і добрі раси курий вже більше як дві третих фармерів завели. Тепер хотять слухи, що хотять завести гуртову восняку дробу, яєць, сметани і худоби. Бо деякі спроби вже робили з висилканием худоби і богато ліпше на тім виходили, ніж продавати місцевим купцям. То здається, що початок до красного поступу вже зроблений.

Український Народний Дім в Смокі Лейк також не спить. Вже від довшого часу майже кождої неділі є відчити, реферати і дебати на ріжні теми, а дискусії чи [illegible].

[illegible] згадати, що при Народнім Домі засновано Аматорський гурток „Воля" і сей гурток має на цілі давати ріжні концерти, грати представлення і устроювати ріжні забави. Головним управителем сего кружка є д. О. Григоревич, який не від осени вчить молодїж хорального співу, і тепер можна похвалити, що научилися знаменито співати.

Українське жіноцтво в Смокі Лейк також заложило собі свій „Жіночий Клюб" і проводить свою програму, а головно вони собі за ціль підвесення домашнього господарства: як кухарство, ручне вишиванє, зайцового прямодження родинного життя і також „жіночий політики", щоб стати на вищий щаблі від кущин. А що вони продають і проти кущин, вони здогадуються з того, що на своїх засіданнях [illegible] не допускають кущин бодай хоч послухати, що радять матері людського роду.

Як би воно не було то Смокі Лейк поступає наперед у всіх напрямках. Тож надія є, що колись таки дійде до чогось красшого. Поки що то на сей раз. Буде про сю справу в на другий раз то де що про мене.

Н. В. Голинчук.

НАШЕ ЩО ФАРМЕРСЬКОГО З'ЇЗДУ ПОТРІБНО

Вже другий раз читали читачі „Н. П." відозву в справі Федерації Українських Фармерів Альберти, однак як виглядає доси то лиш не Федора фармері розуміють для користь в організації, і фармері в Федора найбільше інтересуються справою фармерською. а більше мало хто обзивається.

Часто чути від фармерів якісь нарікання, невдоволення, і бажання [illegible] фармерський стан, але ті бажання чути від одиниць а котрі лише тих одиниць завести до купи, то певно постали в сильна організація і сильними силами чимало богато дечого поправити.

Фармерська досконалена [illegible] має велике значіння, однак Українці не дуже богато можуть з неї користати, бо не розуміють англійської мови і лише мала горстка користуються „Ю.Ф.А." англійською газетою.

Що я розумію, то Ф. У. Ф. А. моглаб робити все в своїй мові а навіть мати свою газету і бути в єдности з Ю.Ф.А.

Я сам [illegible] фармерую, але [illegible] я бачив добру користь в фармеруванню то я радо хотів обробляти землю, бо мій дід і тато були рільниками де чого і мене змаленьку привчували. Нема чеснійшого і кориснійшого заняття як бути рільником, лише біда, що рільник собі сам помиче. Нині звичайний робітник більше свідомий своєї організаційної роботи чим фармер і се можна оправдати тим, що робітник робить означений час, по роботі шуфлю в кут і робітники більше в купі і один другому читає, дискутують, а відтак задумують як поправити свою долю.

Фармер покине плуг в ріли, але худобу треба напоїти, нагодувати в вілтак що дров настарати до кухні, а він сам наїсться то вже щоби і хотів читати, то жінка шіпле що по воду а там вчує якийсь гураїт в стайни і там треба подивитися, чи кінь не заблюкатвся, тут знов треба курник замерти, щоби вовк курок не потягнув і вже не тільки що нема часу читати, чи йти на які збори, хто і з сусідом часами тиждень і більше нема часу вибачитись.

Хоча я не фармер але живо тим самим життєм і моє положенне залежить від положення фармера, тому булоб безглуздим колиб наші бизнесмени, котрі живуть з фармерами і мають більше нагоди і часу дечо студіювати не помагали фармерам двигнутися і мати організацію. Бо як будуть фармері зле стояти, то і бізнесменам буде ліпше.

Фармерська організація може помогати але не таким бизнесменам як ми, а визискувачам людської праці, які накладають ціни і диктують нам всім, як фармерови, так і бізнесменови. Може помогати і „робітникам", але не тим, що працюють, і хотять працювати, але лише тим, що організують робітника, а самі вічно нічого не роблять, лише збирають фонди і від фармерів, але як фармері будуть більше свідомі самі собо то будуть і себе випирати.

Отож панове фармері! Кому всерцю наше спільне добро, то я обговоривь сю справу з одиницями як з д. Остапиком який був на зборах сеї організації в Едмонтоні де радили скликати з'їзд десь около Зелених Свят і ми з Вегре[illegible] оповіщ[illegible] [illegible] уместратиме, що би на тім З'їзді, коли вже буде проголошений, в сей оповіщ було так сильне число фармерів, щоби вистарчати в нашій околиці.

Тому, навіть тільки ід з ріки ніде, нам треба буде зійтися ще на Вегре зі всіх доказалностий і обговорити справи, які треба віднести перед З'їздом.—**Я. Ясенчук.**

В ВІДПОВІДЬ „ПРИСУТНОМУ"

(Докінчення зі сторони 3-ої.)

грубо брехня, бо на концерт платили вступ всі крім аматорів, а коли вже п. „Присутний" не маючи чим заплатити вступного в всунувся за дармо, то власне він, а не хто инший є тим „соломотрясом", що вхався безплатно. Та не всякі його принципи, яких він давши другим прив'язовати, я скажу те, що чесний чоловік такого не робить, а нечесному [illegible] партачить все здасть, що всі такі як він, в тому п. „Присутний" зірвав кождого по собі. І п. „Присутному" неєк назвати не тільки „соломотрясом", а „вінкотрясом", який вічно трясе ним як є процесиний, й натрас вже досі тільки дурнявь, що коли він нє [illegible] поміж людей, то лиш тому, що немає встиду перед самим собою.

Ця заклад зроблений мондерцями, що вони нічого не роблять лиш підманюють і що „трамвери" сїються з сего вісточка, я скажу п. „Присутному", що ви панцю з ними немаєте нагоди бути, бо на трених нейдете і з ними не здибаєтесь, а де вас на Бориця вони не заходять скаржитися на Мондер.

О скільки мондерське товариство зробило всяких відшисента на народні ціли, то се знає загал ліпше чим п. „Присутний", який на народні ціли нічого не дає й нічого не робить. За минувший рік Мондерське Товариство зібрало на Червоний Хрест $463.53, для св. Будки $25.00, на Національну Оборону $100.00, з вже всім роді дано на Червоний Хрест $50.00. Хиба се не народна робота?

На довісь п. „Присутного" і про нього мож булоби ще богато дечого більше сказати, але шкода забирати богато місця, бо горбатого й могила вже не направить.

Оборонець Правди.

Др. ІВАН ОРОБКО
Лікар, Хірург-Оператор
Спеціаліст від жіночих слабостей
[illegible] Bldg.
EDMONTON ALTA

Не забудьте

що в склепі Й. Ясенчука, на Вегревіл, можете дістати всякі свіжі овочі, — зелені і сухі, як: ЯБЛОКА, ГРУШКИ, ФІГИ, СЛИВКИ і т. п.
‡ ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ ‡
Також всякі мягкі води (пай) дістанете вадрібно і гуртово.
Не забудьте, що я маю дістаноте найліпші старокрайові НОВБАСИ
При склепі є також книжковий відділ з всякими книжками, як словарці, рахункові ин.
Й. ЯСЕНЧУК, ВЕГРЕВІЛ

ОГОЛОШЕННЄ

Користайте з мого досвіду набутого минувшого року їздячи до Галичини, який представляюся Вам при спроваджуванні Вашої родини в край.

Я спроваджую сам і з другими в який спосіб легко, тайно, вигідно і скоро можна приїхати з Галичини до Альберти за 150 долярів в 20 днях.

Пишіть або приїздіть на пораду.

ПЕТРО ЗВАРИЧ
Box 40 Vegreville, Alta.

21 Марта почалась Весна

. . . і Вам треба буде нового убрання. Тому не забувайте, що ми робимо убрання найновіших фасонів, з доброї матерії і по таких уміркованих цінах, що

Ви будете вповні вдоволені з нашої роботи

Приймаємо замовлення з провінції і поправляємо роботу на час.

THE EXPERT TAILORS
9606 Jasper Ave. (Gibson Block) Edmonton, Alta.
Д. ПРОНЮК, Властитель.

Новоотворена
Центральна Турецька Купальня

Турецькі, Електричні, Туманні, Сірчанні і Ванневі купелі.
ЕЛЕКТРИЧНІ І МЕДИЧНІ МАСАЖІ. СТАВОК до ПЛАВАННЯ
Отворено Днями і Ночами. Обслуга Першої Класи
CENTRAL TURKISH BATHS
На полудне від Джаспер Авеню стріту. Телефон 6232

Українці Альберти

у всяких адвокатських справах будуть совісно обслужені в канцелярії:

DAWSON & DARLING

з повною працею українського правника **Ю. Шкварок М.А.**

EMPIRE BLOCK, на розі 101 стріту і Джаспер Аве.

Резиденція Ю. Шкварка під ч. 9517—102а Аве., від блока від Української Книгарні на схід.

Др. Буланжи
СПЕЦІЯЛІСТ В ХІРУРГІЇ І ЖЕНСЬКИХ СЛАБОСТЯХ
Лябораторія заосмотрена „ІКС-РЕЙ" машиною.
Практикант паризьких шпиталів. Лічить жуночі [illegible] хороби
Телефон 2009
10011 Jasper Ave. Edmonton.

ПО УПРЯЖ УДАВАЙТЕСЬ ДО МЕНЕ!

Маю великий склад упряжий. Можу продавати таніше чим „Мейл Ордер Гавзи". Даю на кредит відвічальним особам. Оглядніть мій товар заким купите де инде.

MORRIS MILNER
VEGREVILLE, ALTA.

М. ВІДИНОВСЬКИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІЦИТАНТ в ЧІПМЕН, Альта.
переспроваджує ліцитації на худобу і фармерські знаряди по уміркованій таксі.
Вдавайтесь, або пишіть
M. WIDYNOVSKY
CHIPMAN, ALTA.

Українці Едмонтону!

Отсим подаємо до відома, що ми отворили склад з годівлею і в нас можете дістати все, що потрібне до годівлі курий, коний і худоби.

За вдоволенне ручимо; бо наші ціни уміркованi

Удайтесь до нас, а ми завеземо Вам закуплені товари до дому.

THE EAGLE GROCERY & FEED STORE
9601 JASPER AVE PHONE 4916
СТЕФАН РОМАНЮК, Властитель.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ В МОНДЕР, АЛЬТА

має на складі всякого рода книжки, шкільні приладя, фонографи, рекорди, як також всякі українські газети.

Маємо також всякі овочі, цукорки, мягкі напитки і т. п.

КОЛИ ВИ В МОНДЕР, ЗАХОДІТЬ ДО НАШОЇ КНИГАРНІ.

Передплачуйте і поширюйте „НАШ ПОСТУП".

НЕ ЗАБУДЬТЕ СЕГО!

ДРУКАРНЯ „НАШОГО ПОСТУПУ" ДРУКУЄ:
- Листові папери
- Коверти
- Візитівки
- Книжки
- Циркулярі
- Оголошення
- Запрошення весільні

і взагалі все, що входить в обсяг друкарської штуки, в мовах на українській так англійській.

ДРУКАРСЬКІ РОБОТИ ВИКОНУЄТЬСЯ СТАРАННО—ПЕРШОЇ КЛЯСИ
ЦІНИ УМІРКОВАНІ

УВАГА:

Українські бізнесмени, секретарі шкільні і муніціпальні

Друкарня "Нашого Поступу" виконує всякі потрібні канцелярійні друки як: "Assessment Notice", "Taxe Notice" і т.п., други потрібні секретарям.

ЗАМОВЛЕННЯ З ПРОВІНЦІЇ ВИКОНУЄМО СКОРО І ТОЧНО.

Наш Поступ

NASH POSTUP—OUR PROGRESS

Просвітно-економічна Часопись для Українського Народа в Альберті.

ЧИСЛО 11. РІК І. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, ВІВТОРОК, 24 ЦВІТНЯ, 1923. EDMONTON, ALBERTA, TUESDAY, APRIL 24th, 1923. VOL. I. No. 11.

Відповідь Української Галицької Армії на Рішенє Амбасадорів

КАЛАПТИК ПАПЕРУ

Французько телеграфічна агенція Гавас принесла дня 15 с.м. (марта), вістку, що антантська рада амбасадорів признала [illegible] границю Польщі тай нарешті, який в 1921 р. був потягнений в [illegible] мировім договорі між большевиками й Польщею. З сього виходить, що антанта признала Східну Галичину Польщі. Дальші телеграфічні вістки говорять, що б. американський міністер в часі правительства Вільсона, Кольбі, який був правним дорадником Української Національної Ради Східної Галичини, заложив протест проти сього рішення, пороносячи тому, що антантська рада амбасадорів не раз [illegible] східно-галицької справи по вислуханню представників українського народу Східної Галичини, і навіть не вислухала Кольбі, хоч англійський міністер заграничних справ [illegible] се [illegible]. Також уряд Радянської України вислав телеграфічний протест проти однострогоно [illegible] східно-галицької справи без вислухання [illegible] у сім протесті, що радянська Україна уважає злучення Східної Галичини до Польщі для себе [illegible].

Такі вістки надійшли з Парижа з чужих жерел. Від Делегації Галицького Уряду з Парижа нема ще вісток і ми не знаєм, а яке відношення постановив антанта „приузнання" до Польщі Східну Галичину, чи антанта погодилася на „признання" на основі т. зв. польської [illegible] автономії, ухваленої варшавським соймом (таке вичислив [illegible] (польська преса), чи вимагатиме якусь свою „автономію", а чи має „осолодити" нашу долю на „європейські" Польщі. Та се вже неважне, чи хорій людині вприскують морфіну, чи стрихніну—важний факт, що людина недужа—що Східну Галичину міжнародним актом признано Польщі, а се не віддати найменшому сумнівови.

Сим рішенням держави антанти [illegible] свої власні міжнародні постанови й начхали на ті всі засади, які бундючно голосили як нове євангелія у міжнародніх і міжнародних відносинах: на право національного самовизначення. Рішенням антантської найвищої ради 25. червня 1919 року, яким віддано Східну Галичину у військову тимчасову окупацію Польщі, сказано, найвиразніше, що остаточне вирішення східно-галицької справи наступить в остатній інстанції „згідно з волею населення". Тимчасом антантська рада амбасадорів не тільки не питала про волю населення, але навіть не вислухала нашої Делегації перед своїм рішенням і сим доказала, що у відношенню до гнобленого тріюмфує і тепер брутальна сила. Антанта казала своє слово; „так мені хочеться, так постановляю". Чотири довгих, страшних років проволікала вирішення справи і свідомо притакувалася оргіям Польщі над українським народом Галичини „Союз Народів" „заявляв", що „Східна Галичина не належить до Польщі" і домагався „справедливого" вирішення нашої справи, прийнято обіцяння, але там, що не прошу по лиці.

Може воно добре, що вже раз уміли жити з облудою, яка називалася антантою, що наш нескінчальні трагікомедія, бо вже не буде зброї міжнародної під Українцями Галицької Землі, що чувіються в чужу державу.

Закінчилася черговий [illegible] у боротьбі за волю українського народу. Чи рішення антанти нас і поміч припинити нашу боротьбу за волю? Ні! Стократ ні! Боротьба вертатиме далі, зі зброєю силою за волю нашої Української Землі але вже головним чином в самім краю. Положення тепер ясне, непевнене впливо дипломатичних інтриґ.

Українська Галицька Стрілецька Армія не надіється ані на „справедливість" антанти і для неї її рішення байдуже. Чорним знаком у собі у ворогі у власний нарід і є головне дальший нашої на одноборотьбі і національна свідомість [illegible] боротьби проти всіх ворогів українського народу аж до визволення. Українська Галицька Стрілецька Армія рішення антанти [illegible] [illegible] та тепер [illegible] чуже [illegible] на цілі українських націй і права в Армії.

Тому переспрованo маємо від „відповідь" орган Української Галицької Армії, „Український Скиталець" і ся стаття, яка є висловом цілої Української Армії, вона найкраще характеризує бодрість її духа, яка хоч вже довгі роки нещастя веде склади на чужині, не схилила своєї голови перед рішенням мирових проводарів, а рівночасно й недвозначно заявляє, що рішення ради амбасадорів ані на крок не припинить борби за волю українського народа.

Залога УГА повинна тим Українцям-скитальцям, що вже взялися на все рукою, послухати за думка, що рішення амбасадорів змісце не [illegible] український нарід і це борби за освободження Галичини з вязниці польського орла тільки починається.

Кидати бомбами. Всі ті вереможні колиб бути скінчені і віддані до упадку в минулі 1925 року.

Горожане Альберти Будуть Голосувати

Один з найважніших пробанків, який щойно до полагодження альбертійський парламент підчас минувшої сесії, був проблем—що має [illegible] з питанням в справі [illegible] „продажі пива". Цілий час, від коли петиція вістала принята і сам премієр предложив її перед парламент, ще в самих початках сесії, обі інтересовані сторони, як прогібіціоністи так і „умірковані" з завзятим духом збирали рішення парламенту і [illegible] минувшого тижня по довгих дебатах, парламент ухвалив предложити вимогу „лікер акту" під виборців до вирішення через голосування, яке має відбутися до 10 місяців.

Тепер, коли близько до кінця розбору альбертійської „прогібіції" нарід міг переконатися, о скільки та „прогібіція" була не практичною, о скільки вісто творерності, не зробили вашіть жаних дітей [illegible], нарід [illegible] [illegible], чи хоче прогібіції й [illegible] дальше, чи має поступити далі.

Коли те голосування малоб відбутися, можна сього ще не рішено, але вже сподіватися, що десь в найближчих днях, коли буде найбільше справа, бо тоді кождий схоче [illegible].

ЗБІРКА НА НАЦІОНАЛЬНУ ОБОРОНУ В ЧІПМЕН

В понеділок, 9 цвітня, (під час Великодних Свят) відбулося в Чіпмен Віче, на якім говорив Д-р Назарук в справі національної помочі для нашому Галичини. Галя була заповнена по береги й присутні з великим заінтересуванням слухали промови Д-ра Назарука, бо такої красної й річевої промови і так вірно переданих подій зв'язаних з боротьбою українського народа за свою самостійність, немало найменші ще нагоди почути від нікого.

По скінченню промови, один приїзжий „фільософ" на ім'я Зузлик, який приїхав аж з Гамільтону, Онт. хотів заальотити віче викладом в питоменній хрунівській спосіб на галицьке правительство, але фармері сейчас пізнавши його бардзу, скричали всі в один голос, щоби успокоївся, бо інакше вийде на двір, і він побочивше, що [illegible] не було зурвіного від него, щоби йому стан до помочи, мусів погодитися з фактом, що він знайшовся між громадою свідомих українців-протих.

До галябурди настроїлися бути також добре звісний в околиці Гандрія „Гандріпір", який каже був як то кажуть на всі й під вивоз,—й повереходив всякі резиліїв нарвіі почавши від канадської а скінчивши на хрунівські, в якій сріл нього нема нікого більше, але він сердега побочивши, що Богослуя „совишнови" втали краля й не [illegible] обмежатись.

На вічу зібрано 100 долярів, які то суму жертвували слідуючі: П. Андрія 5.00, М. Сусенюк 2.00, Анна Стасишин 1.00, М. Романюк 10.00, Ів. Котик 15.00, Ст. Тимчишин 5.00, Ол. Гевко 5.00, Д. Мостика 5.00, Л. Марцішак 1.00, Тоньо Антонійчук 5.00, Н. Шевчукович 5.00, Вас. Слюсар 5.00, Юрко Лазаренко 2.00, Олекса Кулик 5.00, Гр. Стеця 5.00, Іван Слюсар 2.00, Пані М. Зварич 5.00, П. Зварич 5.00, Пані Ф. Федорина 2.00, Антон Слободян 5.00, Кас. Лелик 5.00, Г. Тимчак 2.00, Вас. Теліанчевський 1.00, Вос. Кулій 1.00, М. Євстафіняк 1.00, Іван Вархвальський 10.00, Олекса Страшок 3.00, Параска Страшок 5.00, Роза Яницька 2.00, Ф. Миндюк 2.00, Ілля Шклянко 2.00, Марія Тимчишин 1.00, Карлина Яницька 10.00, Мих. Бліцишин 5.00, Антон Ясиніцкий 2.00, Іван Данило 2.00, Іван Прокоп 1.00.

По вічу Д-р Назарука говорив ще д. Петро Зварич, який прибув з Вегревіль, про те що бачив в старім краю підчас свого побуту в Галичині минувшого року, після чого нарід розійшовся домів бодрішій духом в остаточну побіду української народа над ворогом.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ БУДУТЬ КУПУВАТИ КАНАДИЙСЬКУ ПШЕНИЦЮ

ЛОС ЕНДЖЕЛЕС, 20 Цвітня.—„Прийде час, що Злучені Держави будуть купувати канадійську пшеницю"—заявив тут Джозеф І. [illegible], [illegible], який гостить тепер в Лос Анджелес.

„Я вірю, що Канада є найбільше пшеничною країною в світі" сказав він, „в нової торговельні споріднення є близькі і взаїмно користь в Канада за кілька років буде вельми масою консумерів (споживців), продукуючи сиоважні артикули в великій скількости" твердив п. [illegible].

СПОДІЄСЬ ДОБРОЇ ЦІНИ НА ВОВНУ

В. Г. Геддіс, заступник генерального завідателя Канадійського Кооперативного Вовняного Стовариснення, сподіється, що сего року ціни на вовну будуть значно вищі чим сали вочеред, мотивуючи своє сподівання тим, що на світовім ринку є значно мало вовни. Він каже, що вовна з ремсових овець буде продаватись від 30 до 40 ц. за фунт, а з домашніх овець від 25 до 35 ц. за фунт.

РИМ ОБХОДИВ 2,676 РОКОВИНИ СВОГО ОСНУВАННЯ

РИМ. 21 Цвітня.—Місто Рим обходило нині свято 2,676-их роковин свого оснування, можливо найкрасшє в історії сего Святого Міста. Премієр Мусоліні підписав декрет, яким змінено день робітничого свята з 1-го Мая на день 21 цвітня, після чого традиційний день основання Риму остане національним святом.

НІМЕЧЧИНА ПЛЯНУЄ БУДУВАННЯ ВОЗДУШНОЇ ФЛЬОТИ

З Парижа доносять, що тайна служба Злучених Держав, яка стоїть в Німеччині, відкрила, що в Німеччині підготовлює уряд плани будови колосальної воздушної фльоти, нібито для Росії, яку [illegible] —що може нагло обернути проти Франції.

Такі інформації зібрані тай [illegible] агентами Злучених Держав в Німеччині і Росії переслано до американської амбасади в Парижі, а та передала їх французькому правительству.

Американські тайні агенти говорять, що під сю пору ведеть завзята реклямація між британськими, італійськими і німецькими фабрикантами аеропланів, над здобуттям від Росії контрактів на будову аеропланів.

Після твердженя сих агентів, девно відомо, що Ленінове правительство законтрактувало 119 воздушних машин в британських фірмах, 89 в італійських, але ще й старається законтрактувати в Німеччині 2,500 таких аеропланів, відначи німецьким фабрикантам виключний монополь на [illegible] таких літаків, що з горя будуть

ЕДМОНТОНСЬКІ ВІСТИ

ЕДМОНТОНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА ПРОТИ ЗАМКНЕННЯ НОРМАЛЬНОЇ ШКОЛИ

Едмонтонська Шкільна Рада на своїм засіданню минулого тижня остро скритикувала провінціяльне правительство за се, що правительство хотячи обмінити провінціяльний недобір зачало практикувати ощадність замкненням в провінції деяких шкіл, а між ними й Нормальну Школу в Едмонтоні. Рада постановила опротестувати в Зарядом Міста Едмонтону, "чи не можна би відвернути всі кроки, щоби захоронити замкнення такої інституції. Тростія, Др. Крейг, який предложив сю справу, заявив, що він не бачить причини, тому би не можна зробити старання, щоб не допустити до замкнення в тому раду, щоби Шкільна Рада і місто приняли на себе кошти удержування так важної інституції.

ЕДМОНТОН СПОДІЄСЬ, ЩО РОБОТА НОВО ГАЗО-ПРОВОДІВ ПІЧНЕСЬ В НЕВДОВЗІ

До Едмонтону наспіла вістка, що Т. Мекхалей, президент Газової компанії, яка заключила з містом угоду пустити до міста газ з Вайкінг, має заключити в Европі контракт на доставу сталевих рур і навоїти їх отримасть, в Едмонтоні пічнеться робота при газо-проводах, яка потревае около 3 роки. Так бодай говорять ті, що малиб про се знати.

УКРАЇНЕЦЬ ЗГИНУВ ПІД КОЛЕСАМИ ЗЕЛІЗНИЦІ

Минувшого вівторка згинув в Едмонтоні страшною смертю І. Журавінський, якого переїхали локомотива на сінокарських двигах. Покійник робив на трецї і коли переходив шини попри вагони, других тирці надїхала, локомотива від яку він вповні й перетхала його відтином обі ноги повище колін, наслідком чого Журавінський помер в одну годину пізнійше в шпиталі, полишаючи жінку і одного сина.

Величавий [illegible]

Похорон покійника відбувся минувшої неділі, яким занялося Товариство Укр. Гр. Кат. Народного, якого він був членом, і Едмонтон мабуть ще не був свідком такого величавого похорону. Домовину покійника несли члени з дому аж до церкви (около миля і пів) вулицями Едмонтону, з відки по відправі над покійником похід рушив на цвинтар.

ПРИМІР ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

Едмонтонські Українці, які гуртуються в Товаристві І. Франка, як також студенти в Інституті, ім. М. Грушевського, вже нераз дали доказ своєї національної зрілости жертвуючи на всякі конечно потрібні народні справи як тут в Канаді, так і в Ріднім Краю, як повіз на Національну Оборону, підмогу українським інвалідам, студентам і письменникам, але сим разом гідність піднесення заслуги належиться Вп. Пані М. Гонті, яка повинна б послужити за примір всьому українському жіноцтву в Канаді.

Пані Гонта, довідавшися що українська письменниця Ольга Кобилянська, находиться під сю пору в Рідній Краю, в лихих матеріяльних відносинах, устроїла многочисленні чаїнки в себе дома гостинний вечер т. зв. „Сільвер Ті Парти" в честь письменниці, на якій то гостинні гості провели весело вечер забавами і співами й при тій нагоді зложили на фонд допомоги для письменниці $15.5[illegible].

Український Студентський Кружок ім. А. Коцка, при Інституті ім. М. Грушевського, устроює в Суботу 28. Цвітня, Забаву, яка заповідаєсь бути одною з гарніших забав сих клюбів і хто прийде, певно не пожалує.

ПОСЛІДНІ ВІСТИ

РОЗПРАВА ПРОТИ ПАТРІЯРХА ТИХОНА ЗНОВ ВІДЛОЖЕНА

МОСКВА, 24. Цвітня.—Розправа проти бувшого російського патріярха, Д-ра Тихона—якого большевицьке правительство обвинувачує о такі самі провини за які недавно засуджено Цепляка, Бучкевича і инших достойників церковних,—яка мала розпочатись нинішнього дня, вістала знов відложена на не означений час.

Большевицька преса по всій Росії переповнена оскарженнями проти патріярха, який досі уже [illegible] до многих провин і тому в пресі нема ніде ані сліду в обороні Тихона. Написи, депеші, які надходять зі всіх кінців Росії заносять, що по всіх [illegible] того краю відбуваються рішучі мітинги, на яких ухвалюють резолюції з домаганням, щоби Тихона покарано як і всіх прочих контрреволюціонерів карою—смерти.

Коли Тихон стане перед совітський суд, його будуть судити за [illegible] [illegible] большевицької влади, за такі провини:

1.) що він мав постійні зв'язки з адміралом [illegible] і Врангелем [illegible] духом їх акції проти [illegible];

2.) що він висилав листи з Росії в чужі краї почерез заграничні місії уживаючи там робом їх прихорування;

3.) що він мав навязані пересилки з контр-революціонерами в р.р. 1916 і 1918 за посередництвом вмнншого агента Федора;

4.) що він особисто прийняв французького і британського консулів в Москві в часі Архангельської висадки і [illegible] про всі [illegible] їх, які в [illegible] [illegible] на Росію і утворення східного фронту проти Німеччини;

5.) що він благословив свого часу соборників російських батальйонів, які уживали [illegible] за прикриттям в Росії монархії;

6.) що він в р.р. 1918 і 1919 видав був прокламацію до вірних, щоби боролись проти совітської власти;

7.) що він молив о благословення голови царя і його родини;

8.) що в 1918 р. він причинився до розрухів, тим, що в часі відлучення церкви від держави заряди був, щоби по всіх церквах дзвонено;

9.) що він комунікувався з т. зв. національним центром контрреволюційних груп; і

10.) що він давав розказ вірним щоби ставили опір проти секвестрації церковних маєтків.

Приходіть на ВІДЧИТ

який виголосить п. С. СУПАЛА учитель Рідної Школи при Інст. М. Грушевського

В Неділю 29. Цвітня

о годині 8-ій вечером в салі Інституту при 98 вул.